

Hur du korrekturläser din text – en guide

Hur viktigt är det att en akademisk text är så korrekt som möjligt? Ibland hör man handledare och opponenter tala om *akribi*, det vill säga vetenskaplig noggrannhet. Grundtanken och argumentet är att om du har slarvat med korrekturläsningen, kan läsaren inte lita på att du inte har slarvat med andra delar av ditt arbete. En slarvigt skriven text ger ett negativt intryck, och i värsta fall kan slarvet innebära att du skriver raka motsatsen till det du menar. Gör så här:

- **Börja inte korrekturläsa förrän du är helt klar.** Det finns ingen mening med att korrekturläsa om du sedan ska lägga till mer text. Att du enkelt kan ändra, klippa och klistra i text med hjälp av datorn innebär att du också lättare missar slarvfel som uppstått när du exempelvis ändrat ordföljd.
- **Låt texten vila.** Du kan inte sitta i tio timmar och arbeta och sedan läsa igenom en lång text. Hjärnan fungerar så att den automatiskt lägger till och drar ifrån ord där det behövs, speciellt om du är trött. Om du låter texten vila, får du distans till den och det blir lättare för dig att inta ett läsarperspektiv.
- **Skriv ut din text och läs på papper.** Det är mycket lättare att upptäcka stavfel och andra felaktigheter när du läser på papper än på en datorskärm.
- **Läs ord för ord, rad för rad.** Visst tar det tid att läsa ett ord i taget, men om du inte är van att korrekturläsa texter är det faktiskt det enklaste sättet att hitta fel. Lägg ett vitt ark som linjal och flytta med allteftersom du läser.
- **Läs texten baklänges.** Då är risken mindre att hjärnan lurar dig att "läsa rätt". Det blir också lättare att fokusera på textens form snarare än innehåll.
- När du har rättat det du hittade när du läste texten på papper, kan du avsluta med att gå igenom dokumentet med **grammatik- och stavningskontrollen i Word**. Tänk på att det finns en hel del som stavningskontrollen inte hittar: särskrivningar (som *sjuk sköterska* där du menade *sjuksköterska*); borttappade bokstäver eller felstavningar där resultatet blir ett annat – existerande – ord (som *skriva/skrida*; *ville/vill*; *hjärna/gärna*). Det finns även helt korrekt stavade ord och uttryck som stavningskontrollen markerar som felaktiga (ovanliga sammansättningar som *gensax*, facktermer som *multikollinearitet*, nyord som *deplattformering*). Det är dock värt att kontrollera varje rödmarkering – det kan ju faktiskt vara så att du inte stavar ordet korrekt trots att du tror att du gör det.